

ROZCZOSANY (2) *part praet pass pf*

rozczosany (2), [**rofczosany**].

Oba o jasne; -any (1) KochPieś, -ány (1) Mącz.

sg f N rozczosaną (1). ◇ [I rozczosaną.] ◇ pl N subst rozczosan(e) (1).

Sł stp brak, Cn: rozczesany, rozczosany, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów, błędnie: czesane) – XVII(XVIII) w. s.v. rozczosać.

1. *Rozpuszczony, niespleciony; może też: przygładzony grzebieniem; passus Mącz; digestus, propexus*
Cn (2) :

W porównaniu (1): KochSob 68 cf »kosa rozczosana«.

Wyrażenia: [»głowa rozczosana«: Jak skorom zajrzał Dafny z głową rozczosaną, W zdrojowej wodzie stojąc po pas ukasną Smolik 72.]

»kosa rozczosana« (1): Twoiá kolá rozczołána/ Iáko brzozá przyodziána KochSob 68.

»rozczosane włosy« (1): Capillus passus, Rołspráwione rofczołane włosy á pádáyące. Mącz 34c.

α. [*W funkcji przymiotnika: mający rozpuszczone włosy:*

Wyrażenie: »panna rozczosana« = wizerunek heraldyczny: O kleynocie Swinki/ ktory ma być Głową Wieprzowa [...] ná Polu Czerwonym [...] / Pánná w Helmie [tj. w części herbu ponad tarczą] rozczołana [!] ma być. PaprHerby 305; [herb Rawicz] Ma być Pánná rofczołána w Koronie PaprHerby 428.]

2. [*Sczesany na boki: Potwarzy wżędzie zmarłki/ iákoby zoráne/ Włofy iáko śnieg biały/ rozno [= w dwie strony] rofczołáne. ProtKonterfet A3 (Linde błędnie: czesane s.v. rozczosać).]*

Cf ROZCZOSAĆ

KW, (LWil)